

## Børnelokkere - en slags prolog

Børn kan også være børnelokkere

Børnelokkere. Det er nogen som får børn til at tage deres bukser af på øde steder og i cykelkældre. Det er voksne mænd og sommetider kvinder. Den slags kan børn aldrig finde på. Jo, os drenge hjemme i gaden måske. Vi havde en del for med pigerne nede i kældrene, og på en eller anden måde var pigerne med på det hele, sådan lidt forsigtigt, men de var med, og de ville gerne fanges og beføles af drengene; ikke for meget naturligvis, men heller ikke for lidt.

- Du må godt voldtage mig, sagde Ina.

Hun var lidt mindre end Lis og Marianne og vidste ikke rigtig hvad hun sagde, men at pigerne havde snakket om det var tydeligt nok. Det var åbenbart noget som vi drenge gjorde i følge deres forestillinger: Voldtog pigerne.

De virkede ret overstadige ved tanken.

Hele sommeren legede vi skjul i kældrene, men legen var kun en undskyldning for at komme ned i mørket. Der gjorde vi så noget ved pigerne. Vi trak trusserne af Lis, og Marianne blev taget på brysterne - pæne bryster, sød pige (desværre er hun død nu), og Lis, - lisså sød. Ina blev aldrig voldtaget selv om jeg altså fik lov og i det hele havde en pæn stjerne hos pi-

gerne.

- Du er for lille! Sagde jeg til hende. Ja, det sagde jeg virkelig!

Hvis der er en Gud i himlen, må han være trillet ned fra sin tronstol af grin over den dialog. Det var selvfølgelig mig som var for lille, og i øvrigt anede jeg ikke hvad jeg i givet fald skulle ha' foretaget mig. Så langt rakte mine færdigheder i at fornøje pigerne ikke.

Det er alt sammen længe siden, men jeg har aldrig glemt det: Ina skal voldtages. Vi skal ha' tøjlet af Ina. Hun er ikke så stor, men hun siger hun gerne vil voldtages. De andre piger finder det gysende interessant: Ina har vist klokket i det. De hjælper med at holde Ina mens vi drenge løfter hendes kjole op. Så bli'r Ina befølt og bekigget, og de andre piger ønsker med brændende kinder at de var lisså modige som Ina.